

ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ

Стеван Попадић

1958 – 2010

Изненада, на дан Рођења св. Јована Крститеља, у Печују је у 52. години свога живота преминуо Стеван Попадић, члан Печујске српске православне црквене општине и Печујско-барањског српског удружења

Вест о Стевиној смрти, Срби у Печују примили су с неверицом. И сви ми, његови пријатељи, нисмо могли да поверујемо у сурову стварност која нас је изненада затекла.

Стеван Попадић је био и члан Грађевинског одбора, који је тек отпочео свој рад на остваривању пројекта о којем печујски Срби већ годинама сањају. Добио је задужење, које је схватио озбиљно и с оптимизмом и желео да што пре отпочне реализација изградње музејског комплекса и нове цркве у Печују. Све то наш Степа – Попи, како су га многи из милошта звали, моћи ће само да посматра с неба.

Стеван Попадић, рођени Апатицац, који је једно време живео и у Келну у Немачкој, у Печују је доспео

деведесетих година. Својом неисцрпном амбициозношћу убрзо је створио велики круг пријатеља. Прикључио се Печујско-барањском српском удружењу, постао велики пријатељ спорта, тачније женског кошаркашког тима у Печују и постао члан црквено-општинског одбора месног српског православног храма „Преподобни Симеон Столпник“ у Печују.

Своје врлине и велику љубав према својој светој Цркви доказао је и 2009. када је у „години цркава у Печују“ био кум храмовне славе, а своју оданост према светосавском српском православљу доказао је и приликом фото-документационе изложбе под насловом „Српске цркве у Барањи“, аутора Стевана Поповића.

Стеван Попадић је био човек који се понудио и обавезао да сноси трошкове урамљивања слика српских цркава у Барањи. Оне и данас красе просторије српске мањинске самоуправе у Печују.

Он је на молбу чланова Српске редакције Мађарског радија 1994. године сам изнео финансијски те-

рет концерта Зорице Брунцлик и Мирослава Илића у Печују. Тај музички ужитак био је поновљен 1995. године, када се поменутим истакнутим естрадним уметницима прикључио и Момчило Бајагић-Бајага.

Биле су то приредбе које су у тешким временима грађанског рата на територији бивше Југославије у Печују сјединиле људе добре воље без разлике на националну и верску припадност. Степа је и тада највише допринео празнику песме и музике, љубави, весеља и међусобног дружења.

Он је био добротвор и када је пре неколико година требало обезбедити превозно средство како би се хуманитарна пошиљка Печујаца, Мохачана, Дешчана и других који су учествовали у целој акцији, покренутој од стране Печујске српске православне црквене општине, доставила Србија у Фењу у Румунији, које

је задесила катастрофална поплава. Захвалност тих људи била је упућена и нашем Стеви.

Нема сумње да анђели небески с радошћу дочекују овог узорног човека и уводе га у блиставо небеско царство. Прераном смрћу Стевана Попадића Црква је изгубила врло верника, удружење сарадника који је био спреман на велика дела, а његова породица сина и оца.

Ми, његови пријатељи, изгубили смо оданог пријатеља, човека који је увек био спреман да помогне, али и да се дружи уз музику, песму и лепу реч.

Нека му је вечна слава!

Бог да прости души изненада преминулог драгог нам Стевана Попадића! Остаће нам у вечном сећању.

**Јереј Милан Ерић, парох печујски
Предраг Мандић**

ДУХОВНОСТ

Саопштење поводом потврде затворске казне архиепископу охридском Јовану

С обзиром на дугогодишњи прогон Охридске Архиепископије у Р. Македонији који до данас није обустављен, на континуирано нарушавање верских и грађанских права чиме је наша отаџбина постала препознатљива у свету, као и на поновљено одбијање признања Охридске Архиепископије као верске заједнице у Р. Македонији, за упућене је било јасно да ће Апелациони суд у Скопљу потврдити судско решење првостепеног суда у Велесу на оптужницу коју је расколничка МПЦ покренула против Архиепископа охридског и Митрополита скопског Г. Јована.

После две ослобађајуће пресуде за исто дело, у процесу који траје пуних седам година, Архиепископ Јован је осуђен на затворску казну од две године и шест месеци за кривично дело „утаје“, чиме би требао да врати расколничкој МПЦ суму од две стотина и четрдесет хиљада евра.

Земља у којој нема слободе вероисповести, не може да има слободно и независно судство. Констатације које редовно показују представници САД и ЕУ у вези исполитизованог и подмитљивог судства у Р. Македонији у великој мери су засноване на односу који власт и судство имају према члановима Охридске Архиепископије, а нарочито према њеном Архиепископу. Више нема човека, не само ван наше државе где се истина много раније сазнала, већ и у самој Р. Македонији, који не зна да гоњења Архиепископа Јована и чланова Охридске Архиепископије имају само политички, а не и кривични карактер. Пропаганда која се континуирано спроводи од стране власти како би се унизио углед Архиепископа Јована и саме Охридске Архиепископије у суштини имају супротан ефекат и оне само мотивишу грађане наше државе да се више заинтересују за проблем и да раније схвате да је главна кривица Архиепископа Јована то што је он васпоставио јединство са Српском Православном Црквом и решио дугогодишњи проблем раскола Цркве у Р. Македонији.

Архиепископ Јован је на путовању ван Р. Македоније где је примио вест о потврди затворске казне од стране Апелацијског суда. Са Божјом помоћу има намеру да носи и овај крст, ако је то неопходно за јединство Цркве, за напредак Ох-

ридске Архиепископије и за подизање свести народа, али ће се молити и радити све, као што се Христос молио пред његовим крстом, да га „мимоиђе ова чаша“.

Из Канцеларије Архиепископије охридске и Митрополије скопске

Патријарх Кирил позива на активније мисионарство преко интернета

Патријарх Московски и све Русије Кирил сматра да би свештенство требало активније да мисионари преко блогова и друштвених мрежа. Токком сусрета са свештенством Тверске епархије, он је са жаљењем приметио да „ниво дискусија на друштвеним мрежама понекад делује депресивно“, а да се истовремено управо тамо „формира расположење људи, посебно младих“.

По мишљењу предстојатеља Руске Цркве, свако намешништво у оквиру једне епархије би требало да има свој веб-сајт, преко кога ће ширити информације о свом раду, водити дијалог са властима и дискутовати о друштвено значајним и контроверзним темама.

Новопрослављена светитељка Украјинске православне цркве

У недељу 11. јула у Свето-Параскевином Топловском женском манастиру на Криму, лику преподобних свечано је прибројана игуманија Параскева Топловска (1849-1928.), настојатељица обитељи.

Светом Литургијом началствовао је блажењеји митрополит Кијевски и све Украјине Владимир, уз саслужење кримског свештенства.

На дан прослављења у манастир се сабрало мноштво верника из свих крајева полуострва и других региона Украјине. Одлуку о прослављењу игуманије Параскеве, донео је Свети синод Украјинске православне цркве 25. марта 2009. г. Синод је утврдио тип иконе новопрослављене светитељке, као и тропар и кондак преподобној Параскеви Топловској. За дан празновања преподобне Параскеве Топловске утврђен је 3. децембар (20. новембар по старом календару), дан њеног упокојења.

